Ragnhild

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2 VÅREN 1986 18. ÅRG.

VÅRTID.

Av årstider alle, jeg våren vil kalle
den herligste tid.
Når sneen må smelte og isen må tine,
da fremspringer vårblomstene så fine.
Og tenk de er mine og dine.

Hvitveisen står i sin reneste drakt,
å, for en ynde, å, for en prakt.
Og siden så kommer jo alle de andre,
vi slett ikke over noen må klandre.
De fryder oss alle med skjønnhet så fin.
Alle så priser de skaperen sin.

Også småfuglene bringer sin takk,
de hakker og graver etter larver og mark.
Og når de så er gode og mette
på grenen se setter seg vel til rette.
Nå synge de vil,
og prise sin skaper fordi de er til.

Når løvet spretter på trær og busker,
vi vet at skaperen på dem husker.
På marken gresset det vokser frem,
så sau og lam kan beite på dem.
Ja sikkert det er jo at våren kommer,
og siden vi ønsker en lang deilig sommer.

Et sukk i fra hjertet seg nu trenger frem.
Å Herre, la meg få være av dem
som lever mitt liv her nede for andre,
så min neste meg ei vil kunne klandre.
Ja, hjelp meg å leve mitt liv her nede,
så andre jeg blir til hjelp og glede.

K. J.

IN MEMORIAM

Jonas K. Gabrielsen døde torsdag 13. mars på sykehjemmet i Mandal. Han ble 90 år gammel. Vi kan med rette si at han var en av Skjernøyas store menn. Særlig når det gjalt kapellet og Ungdomsforeningen. Dette stod hans hjerte nær og her la han ned et stort arbeid. Han var med på kapellet fra første stund da det ble bygd i 1913. Etter siste krig var han formann i Ungdomsforeningen i mange år. Det var han som bl.a. begynte med de såkalte "kosekveldene" hvor vi var samlet til både skjemt og alvor. Ungdommen lå ham spesielt på hjertet og han brant etter å føre dem til Kristus.
De siste årene har helsen vært så skral at han ikke kunne være med, men hans tanker var alltid der. Vi husker Jonas med hagen sin, som har var så glad i. Og alle rosene; han kunne alle ved navn, og de fikk godt stell.
Jonas var skredder av yrke.
Han også arbeidet på Ski, i nærheten av Oslo, og vært disponent ved fiskelaget i Farsund. Det er snart 11 år siden hans kone Sigrid ble lagt i graven.
Det var mange som var med og fulgte ham til den siste hvile torsdag 20. mars. Så er målet nådd, det som han fikk lov til å være med å vise veien til, ved frelse gjennom Kristus Jesus. Og det er godt å vite at han er vel i havn.
Vi lyser fred over hans minne.

La ankeret falle jeg er i havn
i ly for brenningens vover.
Jeg kaster meg i min Frelsers favn
Han som har hjulpet meg over.
Og kjente elskede stemmer kaller
mens ankeret sakte og stille faller,
i evighetens lyse land.

S. Aa.

PER PEDERSEN TIL MINNE.

Så er også Per Pedersen, Dyrstad reist fra oss , nær 85 år gammel. Nå står "Nordheim" på Dyrstad tomt, både Johan, Theo og Per er borte, og med dem er likesom en epoke slutt.
Per levde mesteparten av sitt liv i Amerika, men da han ble enkemann for annen gang, slo han seg ned hjemme på Dyrstad for godt, sammen med søsknene Johan og Theo. Han var en aktiv mann, hadde alltid noe arbeid på gang og var alltid på farten. Det var vel nesten ikke et hus på øya som han ikke hadde besøkt, og han var alltid velkommen, og alle var velkommen til ham.
Alle var svært gjestfrie på Nordheim. Noen ganger ble vi alle på gården, store og små, bedt til selskap, hjemme eller på Solborg Hotel til middag. Og til jul var det alltid en overraskelse, fra blomster til en kasse appelsiner til hver familie. Og rett som det var ble barna bedt opp til Per og Theo for is og brus i hagen.
De siste årene ble han dårlig til bens og de 3 siste årene bodde han på Bygdeheimen i Holum,

til s. 6

Skjernöyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.
USA $ 3.-

litt fiskeprat

Velkommen igjen til en fiskeprat. Vi har passert 17. mai og ennå er det såvidt at makrellen har vist seg. "Merceno" som driver etter makrell på Revet har bare fått småfangster opp til 450 kg. Kaldt vann og dårlige værforhold må nok ta skylden for det dårlige fisket. Makrellen er jo en sommerfisk som liker fint vær og varmt vann, så den kommer nok når bare sommeren kommer.
Ellers er det mengder småsei. Den er nå blitt så stor at den går an å steke og koke den. Det er bare å hive ut rigla, så er den full med en gang, helst ved de ytterste boer og skjær.
Annen fisk er det lite av, det ser ut som seien har overtatt og at det ikke er mat nok til andre fiskeslag.
Ålfisket er alrede kommet igang. I mars, april, med det samme isen smeltet i buktene, ble første fangstene tatt i danskerusene, opp til 20 kg. i trekket og med en pris på over kr. 30 pr. kg. er det jo en god ekstrainntekt. Det rare er, at mens en før i tiden bare fikk ål på det varmeste av sommeren, juni, juli og august, fiskes det nå ål nesten hele året, med den beste tiden oktober og november, ja helt opp til jul. Kan det være de nye danskerusene som gjør dette, eller er det noe i naturen som har forandret seg? Ikke vet vi, men det ser ut som ålefisket nesten er blitt et helårs-fiske.

Ja, dette var fiskerinytt for denne gang. Over til sommeren 1986, til seiestappe eller seiebiff med løk. Bare prøv. det smaker godt!

---

17. MAI

Etter en uke med bare regn og gråvær, kom 17. mai med dt strålende vær, blå himmel og en frisk bris som satte fart i flaggene. Toget gikk, som vanlig, fra Valvik og rundt øya, med god deltakelse.
Kransnedleggelsen ved minnesstøtten over de falne var ved Agnete Kjellin, og vikarprest Helgesen hadde gudstjeneste i kapellet.
Ellers var det som vanlig idretsleker, samt lykkehjul, pilkast, fiskedam, skyting, kiosk og kafe på skolehuset.
Det var også en fotballkamp mellom et jente (kåne)-lag og et 'gude'-lag. Men det var ikke godt å se forskjell da alle var utkledte. Mål-jenta stilte med fiskehov så det var nesten umulig å få ballen inn i mål. Hun var reine fluesnapperen og tok ballen med hoven rett foran støvlesnuten til 'gudan'. Dette var et artig innslag som vi tror alle syntes var morsomt. En vellykket 17. mai.

Vi er alrede inne i 5. måned og sommeren står for døren. Det har vært konfirmasjon her ute. Tre unge har stått foran alteret i kapellet i et aldeles vakkert vårvær. Vårt ønske for disse er at den himmelske sol må skinne på dem som solen skinte den søndagen. Å være ung i dag er ikke så enkelt når det er noe som lokker og drar i alle retninger. Må Jesus bevare dem så de må bli hos ham hele livet. Vi her i Ungdomsfor. vil så gjerne være med å vise veien, veien til livet sammen med Jesus. Må Gud hjelpe at det må lykkes.
Det har ellers vært nokså vanlig aktivitet siden nyttår. La oss først nevne utlodningen med inntekt til kapellet, hvor ny rekord ble nådd med over 17.000. Vi vil også på denne måten si takk til alle glade givere, og det er sandelig ikke få. Det ble loddet ut over 100 gevinster. Kveldsbibelskole har det også vært, over emnet "Lev i lyset" 1. Johs. brev, ved Jan Olav Brufjell. Siste kurskveld ble avviklet onsdag 14. mai. Det har vært møteuke fra 4. - 9. mars. Denne gang med Knut Svein Dale. Møtene var lagt opp som vanlig, med bønn 1/2 time før. Det var sang til alle møtene. Fredagen laget Ungdomsgruppa til rekefest. Lørdagen var det husmøte hos Bjørg og Steinar Greipsland, Valvik. Det var ikke det helt store frammøte av folk til disse møtene. Mange plasser stod tomme. En ettermiddagskaffe var det også en iskald søndag i febr. Det var ganske godt frammøte. Vårfesten var det mannfolkene som stod for. Da ble det servert bløtkake.

Ellers har det vært jevnt med møter hver onsdag når det ikke var kveldsbibelskole, og Ungdomsgruppa har, som tidligere, samling annenhver fredag. Noen møter har det også vært søndags formiddag.
Framover kan vi nevne at det blir kretsmøte i Blå Kors søndag 1. juni og skjærgårdsgudstjeneste søndag 29. juni. En fisketur vil det også bli i juli.

Vi slutter med å ønske alle en riktig god og velsignet sommer.

xxxxxxxxxx

SALVE EVERTSEN

Oscar II, Norges og Sveriges konge, Til Salve Evertsen Farestad, for Kjæk og ædel daad 1875.
Slik lyder innskripsjonen som står på kikkerten som bestefar Salve fikk fra kongen. Dette hendte for 111 år siden. Så dette ble som å ruske opp i en gammel skipskiste. -- Salve var født i 1810, så jeg er da 99 år yngre enn ham. Jeg husker ikke så mye fra den tid, men min far fortalte om ham. Han var los og gift med bestemor Tomine Ouensdatter fra Rosnes. De hadde 8 barn - 4 gutter og 4 jenter. Fra disse var det 29 barn - 19 gutter og 10 jenter. Jeg er den yngste og siste av disse.
Folk sa om Salve at han var en uvøren våghals som nok kom til å bli der ute en dag. Men han døde hjemme på Ytre Farestad og er gravlagt på Mandals kirkegård. Ingen grav finnes. Den er utslettet og borte som så mange, mange andre graver der. (I Mandal måtte en være kremmer eller kringlevrier for å få en gravstøtte med tittel og gullbokstaver).
I sin ungdom seilte han til sjøss, men om dette vet jeg lite. Dikteren Jonas Lie skrev en bok som han kalte "Lodsen og hans hustru", men folk sa at det lignet lite på Salve. Det var nesten bare diktning.
Han gjorde det bra som los; for han var ute i all slags vær. En gang seilte han skøyta så den kløvnet fra kjølen. Onkel Gunnar og onkel Ola Andres som var med ham måtte kle av seg til underbuksene for å tette hullet. De kom med nød inn til Ytre Nodevika og fikk satt skøyta på land. Da de siden fikk den hjem sa han at nu kunne de bare hugge den opp til kjeleved, men spar "Flyndra". Det var en stein som han hadde som ballast. Den passet til bunnen i skøyta. Så reiste han til Kragerø og kjøpte ny skøyte.
"Ja nu, Salve, nu håper jeg at du vil ta det mere med ro så det ikke går samme veien med denne". Det var bestemor som kom med denne bemerkning. Hun var den eneste han hørte på, men denne gangen hjalp det ikke; for denne var både større og den kunne seile som ingen annen. Den var hans stolthet og pryd og fikk navnet "Laxen" som den gamle.
Den bedrift - Daad - som gjorde at han ble belønnet på slottet i Kristiania med sølvmedalje og kikkert og sølvbeger fra Kragerø seilforening, hendte sent på høsten. Om morgenen blåste det fra S.O. Det var tre losskøyter som gikk ut. De la til under heia på Skjøringa. Der er en heller eller håle opp mot toppen av heia som gir ly for vind og regn og der er god utsikt over sjøen utenfor. Det led langt på dag og uværet tiltok, sjøen gikk høy. Det blev vanskelig å ligge med skøytene, så de to andre løyste og seilte hjem. Gunnar og Ola Andres satt oppe på heia. Salve, som nu var oppi årene satt i skøyta, han ville ikke gå i land. "Nei nu blir han morsk, nu går han over Kråga. Du Gunnar får gå ned og snakke med ham", mente Ola. Han var neppe kommet ned før Ola fikk øye på en stor bark som helst så ut som et spøkelsesskip. Seilene hang og flagret i vinden og rattet stod og spant fram og tilbake. Somme tider lå den med siden mot været, andre tider rant den fullt med vinden. Han løp ned til de andre og fortalte hva han hadde sett. "Bare se og kom ombord, ta to rev i seil og fokk og bind dere fast så dere ikke blir slått overbord". Gamlingen var i fyr og flamme. De visste at det var bare å gjøre som sagt. De seilte ut nord om Lille Vengelsholmen og vest om Store Vengelsholmen. Seilbaflakket og Troneboen stod i et råk. "Du Gunnar, æ meine gotten han kommer te å seile ho over haue på oss". Han fikk ikke sagt mer før en sjø gikk rett over skøyta. Men Salve hadde hørt hva han sa, så da de kom ut av det sa han ganske rolig:

"Ola, nu skal ikke du bry deg med noen ting. Når vi kommer utpå så går ho så pent".
Han holdt det i le av Saltboen og ved Vestre Kråge snudde han. "Nu kan dere se. Ho går så pent når ho får vinden fra styrbord".
Med denne bauten kom de ut til havaristen. De så ingen ombord. "Du får praie han, Gunnar, og brøl nu alt du kan, så behøver du ikke være så høyrøsta når du er hjemme". De fikk ingen svar og skuta bare dreiv for vind og vær. De tenkte at om de kunne komme ombord og få styring på den kunne de ta den inn Naudsfjellsrenna, men det var umulig å komme så nær at de kunne hoppe ombord. En stund så det ut som om den skulle gå på Bådevikshausan, men den gikk klar. Igjen prøvde de å komme nær den så de kunne ta den inn Færøysundet, men det gikk ikke. Da fikk de se en mann dukke opp av en luke forut og krøp som en maur ut på klyverbommen og holdt seg fast på nokken.
Om en stund gikk skuta, på en stor sjø, mot Hjelmen. Han som satt på klyverbommen hoppet ganske enkelt av og krøp opp til toppen- Der satt han til neste dag og da været bedaget seg fikk de ham i land. Losen lå og krysset frem og tilbake, men så ingen andre ombord, og snart sank skuta. Hvor mange det var som gikk ned med den vet jeg ikke. Folk hadde jo fått høre om dette og de stod på hver fjellknatt som var høy nok så de kunne se over Ryvingfjorden og utover.
Losen var i dårlig hunør da de kom hjem den kvelden. "Vi kunne ikke gjøre noe. Vi kunne like godt ha sittet i vedskjulet og den stirvelen som sitter på Hjelmen får noen andre hente. Han kunne ha kommet frem før, så kunne det ha blitt andre saker". --- Historien ble kjent over alt- Der ble skrevet om det i avisene, journalister kom fra Kristiania for å snakke med "lodsen". Han satt i sjøbusvala og bøtet på et laksegarn. "Du los, vi har hørt at sjøen kan bli så svær at ingen båt kan flyte. Er det slik?" Salve så ikke opp. men svarte ganske rolig: "Det kan nok være, men æ har aldri sett han så bøs". Jonas Lie fortalte om det i boken Rutland. Min far var til sjøss i den tiden. De kom inn til Bahia i Brasil. Kapteinen gikk i land for å klarere. Da han kom ombord igjen sier han til far: "Du Kristian, kommer fra Mandalskanten. Kjenner du en los som heter Salve Evertsen?" Far skvatt til- "Er han gått nu?" Det er min far". "Nei, nei, men han har gjort slikt er vågestykke at der skrives om det i alle aviser". Han fikk jo hele historien da han siden kom hjem.
Dette er hva jeg har prøvd å gjengi så nøye som jeg kan kuske det. Jeg husker også vi hadde seilet til den gamle skøyta.
Det hadde den rødbrune stripen og merket U Ø 1. Vi hadde også lænternen. Den var trekantet og av messing. Seilet ble tatt ut og luftet hver vår. Jeg spurte om hvor det og andre ting kunne ha blitt av; for det var ikke å finne noen sted. "Du vet det har vært svært høyt vanne i de siste årene, så det er vel drevet av", var svaret. Ja det er jo ganske rimelig.

Alf på Ytre Farestad.

Per Pedersen til minne.

fra s. 2.

men hver gang anledningen bød seg, tok familien ham med seg ut til sitt kjære Nordheim.
Sjømannsmisjonen var hans hjertesak, og det var anledning til å gi en gave til denne misjon ved en minnestund på Solborg Hotel, etter bisettelsen.
Fred over ditt minne Per.

Georg Walvick.

UFORGLEMMELIGE DAGER I ISRAEL

Ruth Dyrstad har vært reiseleder for en flokk fra Skjernøy og omegn på en tur til Israel. Hun har sendt oss et referat fra turen, som også har stått i "Lindesnes" tidligere.

Det var en flokk forventningsfulle Sørlendinger som mandag 7. april satte kurs for Israel med Ruth Dyrstad som reiseleder. Turen var kommet i stand på privat initiativ i samarbeid med Lilly Tånsberg fra Spind. Hun og hennes mann Thorvald bor i Haifa der de driver et hjem hvor frivillige kibbutzarbeidere fra Norden får et fast tilholdssted under sitt opphold i Israel. Her kan de koble av under hjemlige forhold, og det blir sørget for både kost og losji til dem uten at dette koster dem noe. Driften er imidlertid basert på frivillige gaver, og en bøsse er beskjedent plassert ved utgangen. Huset ligger idyllisk til like i strandkanten til Middelhavet og bærer navnet Beit Skandinavia, oversatt: Det Skandinaviske hjemmet. Ved siden av å drive dette hjemmet har ekteparet Tånsberg også mange andre jern i ilden. Ikke så skjeldent stiller de seg til disposisjon for besøkende landsmenn når disse ønsker en kjentmann til å følge seg på turer rundt om i dette landet med alle sine historiske rikdommer. Og vår lille gruppe på 16 fikk også nyte godt av deres engasjement på dette området. Det var Lilly som smilende tok imot oss på Ben Gurion flyplass, og hun ble vår faste følgesvenn de første par dager av vårt opphold i Jerusalem. Hun var utrettelig i sin iver etter å vise oss alt av historisk interesse såvel av eldre som av nyere dato. Bibelhistoriens barnelærdom ble levendegjort for oss ved utallige besøk på hellige steder, fra krybben i Betlehem til den tomme grav ved Hauskallestedet. Vi fikk oppleve å få se hvor Jesus inntok sitt siste måltid, og vi fulgte hans vei gjennom Getsemane Have, rettergangen og den lange Via Dolorosa til Golgata. Vi besøkte Tempelplassen og fikk se klagemuren på nært hold. Holocost museet gav oss en gripende beretning om jødenes lidelser i vårt eget århundre og parlamentsbygningen, Knesset, viste oss den unge staten Israels livsmot og tro på framtida. Dette og mye, mye mere fikk vi oppleve på 2 dager. Da kalte pliktene Lilly tilbake til Haifa, og vi skiltes fra henne for noen dager da vi igjen skulle møtes.

Vårt danske reisebyrå hadde lagt opp til et rikholdig program for vårt videre opphold. Med engelsktalende guide og vår egen Marrit Rysstad som den perfekte tolk, dro vi på dagstur til Massada, en festning som skriver seg fra Herodes' tid og som ligger i nærheten av Dødehavet. Det ble også tid til et bad i dette underlige havet før vi besøkte Quamran der funnet av de berømte Dødehavsrullene ble gjort.

Vår tilmålte tid i Jerusalem var nå slutt, men før vi forlot denne byen så rik på historiske minner, ble det tid til shopping i de utallige bassarer. Vi fikk oppleve spillet om Jerusalems historie i lyd og toner framført i forgården til Davids tårn i nærheten av Jaffaporten, og flere av oss fikk også se opptreden av folklore-dansere.

Med dansk kvinnelig guide gikk turen til Tiberias som ligger ved Genesaretsjøen og hvor vi skulle tilbringe de neste 3 dager. På veien dit kjørte vi gjennom Judeaørkenen og langs den i vår tid så kjente Vestbredd av Jordan-elva. Vi besøkte kjente steder som Jeriko og stanset en stund i nærheten av det sted der Jesus var blitt døpt i Jordan-elva. Her ble også vi vitne til en dåpshandling.

Den danske guiden fulgte oss også på turen rundt Genesaretsjøen den neste dag. Igjen fikk vi bibelens beretninger inn på livet. Vi fikk se forklarelsens berg og besøkte stedet der Jesus holdt sin bergpreken. Like i nærheten hadde han bespist 5000 med 5 brød og 2 fis-

ker. Også samtidshistorie ble levendegjort for oss da vi kjørte langs Golanhøydene og passerte militærposter. På denne tiden ble det også tid til bading. Denne gang i en varm kilde med en temperatur på 42 gr. Dager etter badet vi i Genesaretsjøen da vi tok båten over til kibbutzen Ein Gev, hvor vi tilbrakte hele formiddagen. I Tiberias besøkte vi Selbjørg og Per Berglyhaug som også driver frivillig arbeide blandt jødene. Ved avreisen fra hotellet i Tiberias møtte Thorvald Tånsberg opp med buss og fulgte oss på turen til Haifa. Engasjert og med en viss stolthet på israelernes vegne, fortalte han om steder vi passerte, hvor det på få år var blitt forvandlet fra sump- og ørkenområde til et fruktbart landskap. Vi fikk tid til en times stopp i Nasareth der vi besøkte Maria-kirken og den samme synagoge der Jesus bar blitt jaget ut etter å ha forkynt at han var den Messias jødene ventet på. Vi kjørte opp til Karmelberget der profeten Elias hadde møtt Baal-prestene i en duell for å bevise hvem som var Herren, Baal eller israelernes Gud, en beretning fra Det gamle testamente.
I Haifa ventet ekteparet Liv og Helge Høyland på oss i deres vakre Elias-kirke. Liv Høyland orrienterte om deres omfattende arbeide i en messiansk menighet. Helge Høyland kunne fortelle at i begynnelsen av mai skal de feire 10 års jubileum for innvielse av et hjem for eldre, Ebenezerhjemmet som drives av Israelsmisjonen og har 30 pensjonærer med finsk styrer. Den jødiske påskefeiring står også for døren, og begge begivenheter vil bli gjenstand for feiring i menighetens regi. Inne i kirken fikk vi høre et gripende vitnesbyrd fra en jødisk kvinne, om et liv i stadig landflyktighet før, under og etter 2. verdenskrig. Hun havnet i Kristiansand og ble for første gang i sitt 29. år møtt med kjærlighet. Nå er hun en aktiv medarbeider i Liv og Helge Høylands menighet. Hun følger med oss til Lilly og Thorvald er lunsjen står ferdig og venter på oss. Her hilser vi på en lærer fra Kvås Ungdomsskole som sammen med skolens rektor, Nordaberg, og en del av skolens elever, besøker Israel. Elevene er plassert i 2 kibbutzer.
Vi sitter og snakker med Lilly. Stemmen blir ivrig og varm når samtalen kommer inn på dagens Israel. På nært hold har hun vært vitne til den gradvise forvandling som har skjedd med denne lille staten som fikk så trang en fødsel. Idag framstår den som et moderne samfunn. Motorveier krysser landet, store bygg reiser seg overalt og jordbruket blomstrer. De siste års tørke skaper problemer, men hun er overbevist om at også disse vil bli løst. Alt ser hun i lys av bibelens profetier slik de er blitt oppfylt til denne dag. Stemmen blir sår og vi aner et snev av bitterhet når hun kommer inn på alle vanskelighetene jødene har møtt og fremdeles møter i sin kamp for å eksistere. Vi sitter tilbake med en grenseløs beundring for dette ekteparet som utfører et arbeid hvis innsats ikke kan måles i penger. Vi er dem stor takk skyldig fordi de tar hånd om nordens ungdom som ønsker å gi Israel en håndsrekning ved frivillig og en symbolsk betaling arbeide i kibbutzene. Vi kan bare be om Guds rike velsignelse over dem og deres arbeide. Vi sier på gjensyn til Lilly og Thorvald. Deres gjestfrihet er uten grenser. Vi blir bedt til dem igjen søndag før vår hjemreise og skal da tilbringe mesteparten av denne dagen i deres koselige hjem. De følger oss til Natania hvor vi tar inn på et stort, moderne hotell. På veien stanser vi en stund ved en gammel arena i Cesarea. På hotellet ligger en personlig innbydelse til hver av oss fra norske ambassade i Tel-Aviv. Dit drar vi neste dag. Vi blir ønsket velkommen av en smilende ambassadør

Anda, som i sine ferier gjør sørlending av seg og holder til på Skjernøya. Vi treffes igjen sammen med Lilly og Thorvald, rektor Nordaberg, Liv og Helge Høyland samt andre representanter for Israel-misjonen. Det blir en "hel-norsk" ettermiddag, en opplevelse for oss alle.
De neste par dagene tilbringer vi i en avslappet atmosfære med soling, bading og enkelte shoppingturer.
Det lakker og lir mot slutten av vårt opphold i Israel. Søndagen samles vi hos Lilly og Thorvald for siste gang. Unge og eldre kommer og går i leiligheten deres. 4 svenske ungdommer underholder seg i et hjørne av stua. Det har vært fullt belegg om natten, noe en vanskelig kan merke i den velstelte leilighet. Ved selvsyn blir det klart for oss at driften av hjemmet krever store pengesummer. Vi vet at det er opprettet støtteforeninger til denne driften, og den beste hjelp vi kan gi ekteparet Tånsberg er å støtte opp om en slik forening, som bl.a. er dannet i vårt distrikt.
Så sier vi farvel til Israel og de mange nye venner vi fikk under vårt opphold der.

Ref.

XXXXXXXXXXXXXXX

SMÅNYTT FRA ØYA

Skjernøy Landhandel hadde årsmøte nå på vårparten. Resultatet var ikke oppløftende. Styret hadde derfor ordnet med utleie av butikken til Birger Sørensen, som kommer fra Vigeland. Han driver fra før Tregde Kolonial, samt butikken på Marinaen i Ramsvåa. Han overtok Skjernøy Landhandel fra den 14/4. Den blir nå kalt Skjernøy Kolonial. Der er fremdeles et styre og eier-forholdet er det samme. Forøvrig kan han disponere den nokså fritt - mot en fast årlig leie. Der er blitt pusset opp og forandret og en del nytt utstyr er kommet til, så forretningen framstår nå i en meget tiltalende form. Han står selv på butikken 3 dager i uka, og yter en meget god service. Forøvrig fortsetter våre to damer, Annie Kristiansen og Tove Jenssen. Så vi kan trygt anbefale butikken til både fastboende og sommergjester. De vil kunne få alt de trenger innen kolonial. --

Vi har fått ny fyrlykt på moloen på Dyrstad, en grønn blinker som er plassert på den østre moloen. Skulle tro det hadde vært mye bedre med et fast blankt lys som lyste opp hele innløpet mellom moloene. ----

Skjernøy Vel - Kretsen hadde årsmøte for en tid siden. I kretsen (altså styret for grendehuset) sitter Sverre Gabrielsen, Sigurd Dyrstad og Betty Hagen. Det er planer om å starte et Skjernøy Historielag. Det er nok helst Rita Solvang som har stelt med dette og vi får kanskje en orrientering om dette senere. --
I Skjernøy Vel ble Ester Vågsvoll valgt til formann (leder). Det ble bestemt å få et nytt lys i Grønnvika, samt et nytt (eventuelt flytte et) i Bergsdalen. Både Vel'et, Idrettslaget og Kretsen ble enige om å gå sammen om å få satt opp gjerde rundt den nye balløkka - forsamlingsstedet foran skolehuset, samt å fylle på og rette opp plassen. Det ble vedtatt at det skal holdes en 'Skjernøydag' i sommer også. ----

Fiskernes Salgslag i Mandal har flyttet over elva til Nybrygga. Her har de satt opp en nytt, moderne fiskeutsalg som nettopp ble åpnet. Det er Skjernøymannen Kristian Ånensen som er formann i styret for fiskelaget og det er også andre Skjernøyfolk som er med i styret. ----

Det var 3 konfirmanter her ute på öya söndag 4. mai. Det var: Beate Aalvik, Asbjörn Skeie og Eivind Syvertsen. Vi gratulærer dem og önsker alt godt for fremtiden.--------

Vår redaktör har tatt skrittet 'off shore' og arbeider nå på den nye store Gullfaks-platformen i Nordsjöen. Rutinen er 14 dager på og 3 uker fri. Ganske fine betingelser.-------

Det ble gjordt forsök på å ale opp fasaner på Rosnes. De ble kjöpt inn som knött-små kyllinger i fjor og var nå blitt voksne fugler. Det var meningen å slippe dem lös midt i mai, men de kom seg ut noe för. Antagelig holder de to hannene (som er meget fargerike og fine) seg på Farestad, mens de tre hunnene, som er brune omtrent som en rugde og meget vanskelige å se når de sitter, er ikke blitt sett. Om noen skulle se dem ville det være hyggelig om de sa fra til Roger Karlsen.-------

Trekningsliste
Skjernöy menighets orgelfond.

1. Brodert veggbilde nr. 1162 Hans P. Törressen. 2. Hardangerlöper nr. 154 Ruth Dyrstad. 3. Strikket topp (rosa) 1207 Hjalmar Farestad. 4. Strikket topp (rosa ruter) 834 Edit Gundersen. 5. Lekekanin, strikket 790 Tor Björn Hansen. 6. Lysestake (smijern) 1167 Hjalmar Farestad. 7. Lysestake (glass) 248 Everett Salvesen Y.F. 8. Dukke 660 Agnes Berge. 9. Flettet kurv 6 Per Jörgen Herstad. 10. Sparebösse + vanter 828 Edit Gundersen. 11. Brikke og liten vase 288 Alf Salvesen Y.F.

Rett trekning
Mandal Sokneprestkontor 22/5-86

Jostein Handal.

Resultat av utlodningen kr. 2642.- Tusen takk for hjelpen.
Hilsen Ruth Dyrstad
Ellen Herstad.

Vi vil på det hjerteligste gratulære Gerd og Tor Björn Hansen, Valvik med en jente den 27/5.--

Drivgarnsfisket etter makrell har tatt seg noe opp i det siste og "Merceno" har hatt fangster på 13-1500, ja en dag opp i 2500 kg. Det er 4-6 timers kjöring og ofte er været slik at de ikke kan komme ut på feltet. Der er også andre Skjernöygutter som fisker med Flekkeröy og Langenessköyter etter makrell og med reketraling. Vi önsker dem alle 'skitt fiske.'---------

Våren fikk en heller trang födsel i år. Ded var kaldt med minusgrader i nesten hele mars og langt, langt ut i april. Ja en kan si at vinteren greide å klore seg fast temmelig lenge. Tenk på det folkens, en skikkelig, real snöstorm 16. april. Har noen nålevende mennesker opplevd at bröytebilen måtte rykke ut på den årstid, her på Norges sydligste öy? At det har ligget snö langt ut i mai, fra en snörik vinter, er ikke uvanlig, men her er det dog en vesentlig forskjell. Men - vi har fått opplevd også i år at "nytt liv av daude gror." Med uvanlig mye nedbör og noen ganske bra dager i begynnelsen av mai, var björkelauvet kommet ganske bra langt til den 17. Og som nevnt annet sted i bladet, ble selve nasjonaldagen en utrolig opplevelse, sånn værmessig sett, faktisk over hele landet.
Men det sure, regnfulle været fortsetter, selv nå en uke ut i juni. Det er nesten uråd å få pusset opp en båt, langt mindre malt et hus. Ja, en kan rett og slett bli vonbråten. Men i följe 'gjennomsnittets lov' skulle vi ha en fin periode til gode nå; men der er så lite som stemmer nå for tiden.
Men - sol eller regn, så satser vi på å være tilbake henpå sensommeren med neste utgave av Skjernöyposten. Vel mött da.

****